

tæppe, for nu at blive i terminologien – som man forestillede sig kunne trækkes ned og låses af foran de hylder, hvor de varer stod, man ikke måtte sælge. Ingen havde på det tidspunkt forestillet sig, at det, man i virkeligheden mente i embedsværket, var, at det skulle være indrettet på en sådan måde, at kunden og personalet skulle kunne gå ind bag det jerngitter. Men det er faktisk det, der står i den nye vejledning, og de stakkels butiksindehavere, som indrettede sig på, at det bare var et jerngitter, der kunne trækkes ned eller en køleskabslåge, der kunne låses, hvor man så have gemt sin kaffepose inde i køleskabet osv., havde altså foretaget en fejlinvestering. Jeg vil bare gøre ministeren opmærksom på, at dette her er en dybt alvorlig sag for mange små butikker, for hvem en investering på 50.000-60.000 kr. er ganske mange penge.

Fru Lissa Mathiasen kunne jeg forstå afviste forslaget på den socialdemokratiske gruppes vegne. Jeg vil nu gerne sige, at med det indlæg kan man vist roligt fastslå, at Socialdemokratiet ikke alene viser skyldig hensyntagen til sine læmæner i HK, men også stor respekt for de historiske aner dybt forankret i den solide socialdemokratiske beton. Man fornemmer, at kusterne nu har fundet vej til afdøde minister Per Hækkerups gamle stok i forsøget på at banke mere fremsynede gruppemedlemmer på plads.

Men jeg tillader mig at tvivle på, at det vil lykkes, når det kommer til stykket. Jeg tænker eksempelvis på fru Tove Lindbo Larsen, der efter den sidste lukkelovsvedtagelse i foråret sagde offentligt – bl.a. til Berlingske Tidende – at nu var det sidste gang, hun medvirkede til dette, og at hun flere gange siden, senest for et par uger siden, i tv har sagt, at hun ønskede lukkeloven ophævet. Så går jeg ud fra, at hun med sin fortid i brugsbevægelsen og som mangeårig ordfører i forbrugerspørgsmål ikke sådan lader sig påvirke af forældede stokkemetoder.

Og når hr. Peder Sass så sent som i forgårs – formentlig længe efter at man har haft debatten i Socialdemokratiet – i en kronik i Sjællands største eftermiddagsavis, Dagbladet, fastslår, at tiden er løbet fra lukkeloven, at politikerne vil skabe sig yderligere problemer, hvis man kører videre i forsøget på at lappe på den, så går jeg ud fra, at det må være et udtryk for, at han vil leve op til de forventninger, som han har stillet sine vælgere i udsigt.

Eller tag hr. Erling Christensens udtalelser, eller tag andre medlemmer af den socialdemokratiske gruppe, som jo har ytret sig ganske flit-

tigt om disse spørgsmål. Jeg kunne eksempelvis også nævne fru Helen Beim – ja, sågar finansministeren, der i en artikel lørdag den 6. august i B.T. sagde, at han ikke kunne forestille sig, at et fremtidigt arbejdsmarked ville være præget af mere ensartede arbejdstider eller ville være reguleret af en lukkelov for detailhandelen.

Nej, jeg tror faktisk på, at de socialdemokratiske vælgere næppe har sendt alle disse respekterede mænd og kvinder ind i Folketinget for fire uger siden i forventning om, at de ville sige ét den ene dag og gøre noget andet den næste dag. Jeg tror faktisk på, at der findes en politisk hæderlighed og troværdighed også i Danmarks største parti, Socialdemokratiet.

Må jeg så sige noget vedrørende spørgsmålet om, hvem det vil gavne, de store eller de små butikker og hele den diskussion. Fru Pernille Sams har været inde på det i svar til hr. Frank Aaen flere gange, og jeg vil bare sige, at der er ganske mange udtalelser – fra Spar-kæden, fra en række detailhandlergrupper, fra Forbrugerrådet og Industrirådet – som ønsker en ophævelse eller en væsentlig liberalisering af lukkeloven.

Derfor vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at det, vi har fået nu, er en lovgivning, som efter min opfattelse gør det vanskeligere for de mindre butikker at klare konkurrencen med de store supermarkeder og lavprisvarehuse, der har mulighed for at holde åbent længe, hvad de små ikke har. Og hvis de så skal holde åbent efter kl. 20, når de store har lukket, kræver det, at de investerer ganske mange penge i nyt inventar, at de nøjes med et begrænset varesortiment, og at de betaler noget mere til deres personale, fordi det er på ubekvemme arbejdstider. Så det er i hvert fald ikke at give de små særlig gode vilkår.

Der har været rejst en række spørgsmål – og ministeren var inde på det – om nogle sideforhold i relation til selve lukkeloven. Det kan være spørgsmål om arbejdstid og – vilkår, der kan være spørgsmål om specialbutikkernes vilkår i forbindelse med butikcentre, det kan være spørgsmål om salg af øl osv. Alle disse ting reguleres jo af anden lovgivning. Jeg kan sige det på den måde, at fordi vi har en byggelovgivning, der fortæller, hvordan en skolebygning skal indrettes, har vi jo ikke samtidig taget stilling til, hvordan børnene skal undervises i den skole. Tilsvarende også med lukkeloven. At vi har en lukkelov, er fint nok, men det behøver ikke at betyde, at vi afskæres fra at tage stilling